

Ірен Роздобудько
Надбонна

для
са
зоо
ки

«НАШ ФОРМАТ» · КИЇВ · 2020

ЛЯКАЧКА ПРО БУЛОЧКУ

Жила собі одна дівчинка.

Їй було три роки.

Звали її Софія.

Одного разу мама повела Софію подивитися на ялинку.

Вони їхали спочатку маршруткою.

А потім — на метро.

І доїхали до великої площі.

Посеред площі стояла висока-висока ялинка.

Вона сяяла різнобарвними вогниками.

Але Софія не хотіла дивитися на ялинку.

— Хочу булочку! — закричала вона.

— Подивись, яка гарна ялинка в нашому місті! — сказала мама.

Але Софія не дивилася на ялинку, а кричала все голосніше:

— Хочу булочку! Хочу булочку!!

Її голос лунав над площею так,
що всі перехожі почали обертатися.

— Хочу булочку!

— Хочу булочку!

— Хочу булочку!

Купить книгу на сайте kniga.biz.ua >>>

Але чарівної палички в кошику не було!
Мама злякалася: невже її Миколка
назавжди залишиться малим зернятком?
І побігла шукати чарівну паличку.
Можливо, вона випала дорогою?
Шукала-шукала.
Шукала-шукала.
Шукала-шукала...
Але так нічого й не знайшла.
А поки вона шукала, зернятко на блюдечку
почало проростати зеленим паростком.

Нарешті мама знайшла свою чарівну паличку
і повернулася додому.
Змахнула нею над паростком, і він перетворився
на хлопчика з довгим зеленим волоссям.
— Це не мій синок, — здивувалася мама. — Це якась невідома
рослина!
А Миколка подумав-подумав і сказав:
— Я вже великий і завжди ходитиму власними ніжками!
Мама зраділа.
І повела Миколку обстригати зелене листя з голови...

[Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>](http://kniga.biz.ua)

Тоді Ануш показала їм, як треба усміхатися.
І раптом на небо вийшло яскраве жовте сонечко!
Воно вмить зігріло все місто.
Висушило калюжі.
Стіни будинків стали різнобарвними.
— Якщо будете плакати, — сказала Ануш, — ваше місто завжди
буде сірим і сумним!

Відтоді Місто Плаксунів стало веселим і світлим.
А люди в ньому — радісними і привітними.
І більше ніколи не плакали.

[Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>](http://kniga.biz.ua)

ЛЯКАЧКА ПРО ТІНЬ

Жила собі дівчинка.

Звали її Марійка.

І було їй три роки.

Вона не хотіла засинати сама.

І завжди вимагала, щоб мама лягала разом із нею.

Одного разу мама поклала її в ліжечко і сказала:

— Я піду приготую вечерю, а ти засинай.

— Не буду, не буду засинати! — закричала Марійка. — Ляж зі мною!

— Я не можу, — сказала мама. — Адже тоді я не приготую вечерю для тата!

— Ні, ні, ні! — заплакала Марійка. — Я не буду засинати без тебе!

Тоді мама мовила:

— Заплющ очка і не розплющуй їх, інакше до тебе прийде Тінь!

Мама залишила на столі маленький ліхтарик і пішла на кухню.

Марійка не послухалася маму і розплющила очі.

Їй побачила на стіні Велику Чорну Тінь!

Тінь простягала до неї довгі чорні руки.

[Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>](http://kniga.biz.ua)